

การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้

ปิยรส ปุຍชุมพล วิลาพิน แก้วเพ็ญ และรัชชลิขิต สร้อยเพชรเกษม
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ และเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลต่างกัน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้แก่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง และโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และดิเรก ศรีสุข ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ และมีความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าเฉลี่ยในระดับ ± 10 เปอร์เซ็นต์ (Sirichai et. al., 2016) จากกลุ่มประชากร 876 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 255 คน ผู้วิจัยกำหนดจำนวน 300 คน จากนั้นสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ ตามสัดส่วนขนาดของกลุ่ม ในแต่ละโรงเรียน เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับช่วงชั้นที่ศึกษา ประเภทกีฬาที่ฝึกซ้อมและเข้าร่วมการแข่งขัน และประสบการณ์การเข้าร่วมแข่งขันกีฬา ระดับชาติและนานาชาติ มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ ตามองค์ประกอบ 6 ด้าน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าการทดสอบ (t - test) และค่าการทดสอบ (F - test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบต่อนตนเอง รองลงมา คือ ด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน และด้านความกระตือรือร้น ตามลำดับ
2. การเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน โดยรวมมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬา แตกต่างกัน

Corresponding Author: นายปิยรส ปุຍชุมพล คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
E-mail: piyorot@gmail.com

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าเพศหญิง ส่วนนักเรียนที่เรียนในระดับช่วงชั้นที่ศึกษา ประเภทกีฬาที่ฝึกซ้อมและเข้าร่วมการแข่งขัน และประสบการณ์การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้านมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: นักเรียน / โรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ / ประสบการณ์การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ และนานาชาติ / แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ / การเล่นกีฬา

A STUDY ON SPORT ACHIEVEMENT MOTIVATION IN STUDENTS OF SOUTHERN SPORTS SCHOOL

Piyorot Puichumpol, Wilaypin Kaewpeng and Chailikit Soipetkasem
Faculty of Education, Thaksin University

Abstract

This research aimed to study the motivation for sport achievement of students in Southern Sports Schools and to compare the sport achievement motivation of the students who differed in personal information. The samples included 300 students in three sports schools in the southern region under the Institute of Physical Education, Ministry of Tourism and Sports. The samples were selected through the proportional stratified random sampling based on the proportion of population in each school and by random sampling of the samples in each school. The instrument was the questionnaire with 3 parts. Part 1 was a checklist about the students' personal information as gender, year of study, type of sports they practiced and participated in the competition, and experience at the national and international sporting events. Part 2 dealt with 5 level rating scale questionnaire on the sport motivation of students in the Southern Sports Schools. Part 3 asked questions about the opinions and suggestions of sport achievement motivation of students in the Southern Sports Schools. The data were analyzed by such statistics as arithmetic mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.), t-test and F-test.

The results of the research were found as the following: 1. Overall, the motivation for sport achievement of the students in the Southern Sport Schools, as perceived by the respondents, was at a high level. By individual aspects, however, it was found that the top three motivational motivations were: Self - responsibility was at a 'very high' level with the highest mean score, followed by personal uniqueness and the enthusiasm, which was at a 'very high' level and ambition was at a 'very high' level, with the lowest mean score. 2. A comparison of motivation on sport achievement of students who differed in personal information revealed as the following: Overall, the students who differed in gender

showed a .05 significant difference in their motivation in sports. By individual aspects, they showed a .05 significant difference in their opinions on motivation and planning; male students showed a higher level of achievement motivation than female students. Overall and by individual aspects, respondents who differed in year of study, type of sports practiced and participated in the competition events, experience of participating in national and international sporting competitions showed no significant difference in their level of sport achievement motivation.

Keywords: student / Southern Sports School / Experience of Nation Games and International Games / Achievement motivation / Study on sport

บทนำ

โรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้แก่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา และโรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง เป็นหน่วยงานที่มีลักษณะโครงสร้างและแนวทางส่งเสริมการเล่นกีฬาขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ เปิดการเรียนการสอนแบ่งตามช่วงชั้นคือ ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 (www.ipe.ac.th) นักเรียนที่เข้าศึกษาในโรงเรียนกีฬา เขตภาคใต้ ส่วนใหญ่เป็นผู้สนใจด้านกีฬาหลากหลายชนิดกีฬา เน้นฝึกกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เพื่อมุ่งเป้าหมายสู่การประสบความสำเร็จทางการกีฬาและเพื่อเป็นตัวแทนเข้าร่วมในมหกรรมกีฬาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ดังนั้นนักกีฬาจะต้องมีแรงจูงใจมาเป็นสิ่งกระตุ้นที่ทำให้เกิดการกระทำที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมที่แสดงออกมาในเชิงบวก (Somchai Thula, 2013) ให้ความหมายแรงจูงใจไว้ว่าแรงจูงใจ คือ แรงกระตุ้นที่ทำให้เกิดการกระทำ แรงกระตุ้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับระดับที่แตกต่างกันของแรงจูงใจ แรงจูงใจที่มีระดับต่ำอาจไม่เป็นแรงกระตุ้นหรือมีแรงกระตุ้นน้อย แต่แรงจูงใจที่มีระดับสูงจะมีแรงกระตุ้นมาก และมีพลังผลักดันให้เกิดการกระทำเพื่อตอบสนองแรงจูงใจนั้น (Apichat Anukulwea, 2005) กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัล แต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับเกณฑ์มาตรฐานอันดีเลิศ และการที่นักเรียนจะเข้าศึกษา และเป็นนักกีฬาในโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ ได้นั้นจะต้องมีความสามารถพิเศษทางด้านทักษะกีฬา มีสมรรถภาพร่างกายที่ดีและสภาพจิตใจที่ดี รวมถึงการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาด้วย (Suphad Thongin, 2013) กล่าวไว้ว่าแรงจูงใจเป็นสิ่งกระตุ้นที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมที่แสดงออกมาให้บรรลุเป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้ และจะขยายไปสู่ความต้องการที่สูงขึ้นอย่างไม่สิ้นสุด ได้แก่ ความต้องการที่จะมีชีวิตรอดปลอดภัย ความต้องการ เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น และความต้องการมีอำนาจ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแรงจูงใจมีความสำคัญต่อการเล่นและการฝึกซ้อมกีฬา ซึ่งนักจิตวิทยาการกีฬาให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเอง แต่ละคน ซึ่งพร้อมจะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำในสิ่งนั้นๆ มากขึ้น (Pichit Muangnapoa, 1994) กล่าวไว้ว่า ลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จ นักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมาธิดี เชื่อมมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด และมีแรงจูงใจมาก ดังนั้นพลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาของตน (Theweat Piriaphucag, 1986) กล่าวไว้ว่าต้องคำนึงถึงแรงจูงใจ ความตั้งใจหรือความต้องการของนักกีฬานั้นเป็นที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาค้นนั้นๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

จะเห็นได้ว่านักกีฬาที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีความอดทน มีความมานะพยายาม และอดทนต่อแรงกดดันจากสภาวะแวดล้อมได้ดี เพราะการเป็นนักกีฬาของโรงเรียนกีฬาต้องมีการฝึกซ้อมต่อเนื่องตลอดทั้งปี การกระทำเช่นนี้นักกีฬาจะต้องมีความรักในกีฬาที่ตนเองฝึก และจะต้องมีแรงจูงใจเป็นตัวกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมความต้องการของตนออกมา จะเห็นว่าแรงจูงใจโดยเฉพาะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีผลอย่างมากไม่ว่าจะต่อความสามารถของนักกีฬา ความสนใจ ความต้องการที่จะเล่นกีฬาหรือใฝ่หาผลสำเร็จในการกีฬา สอดคล้องกับ (Termsak Kathawanich, 2003) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่จะพยายามทำกิจกรรมหนึ่งกิจกรรมใดที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีไม่ว่างานนั้นจะมีความยาก ลำบากหรือประสบปัญหาเล็กน้อยเพียงใดก็ตาม บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะอดทนและไม่เกิดความย่อท้อ ในทางตรงกันข้ามกลับยิ่งพยายามหาทางฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เหล่านั้นด้วยตนเอง เพื่อความสำเร็จและความภาคภูมิใจที่จะเกิดขึ้นกับตน ในขณะเดียวกัน ถ้าบุคคลนั้นไม่สามารถผ่านพ้นปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้แล้ว บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะรู้สึกกังวลอยู่ตลอดเวลา (Pairoj Saykeaw, 2010) กล่าวว่า ในสภาวะปัจจุบันการเลือกที่จะเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนกีฬามีความสำคัญอย่างมากต่อนักเรียนที่มีความสามารถทางการกีฬา เพราะเกี่ยวพันถึงความต้องการในการประสบความสำเร็จทั้งในการดำเนินชีวิต เศรษฐกิจ เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนจนถึงความพึงพอใจในตนเอง รวมทั้งการตอบสนองความต้องการทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคมของแต่ละบุคคล ดังนั้นการที่นักกีฬาตั้งใจขยันฝึกซ้อมหรือพยายามเล่นอย่างเต็มความสามารถในการแข่งขันกีฬานักกีฬาจะต้องมีแรงจูงใจเป็นสิ่งเร้า โดยเฉพาะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมุ่งมั่น พัฒนาตนเองให้สามารถประสบผลสำเร็จได้

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาในเขตภาคใต้โดยศึกษาจากข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ที่ต่างกัน ได้แก่ เพศ ระดับช่วงชั้นที่ศึกษา ประเภทกีฬาที่ฝึกซ้อมและเข้าร่วมการแข่งขัน และประสบการณ์การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาในระดับชาติและนานาชาติว่าโดยรวมจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาแตกต่างกันหรือไม่ และศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาในเขตภาคใต้ ตามตัวแปร 6 ด้าน คือ 1) ด้านความทะเยอทะยาน 2) ด้านความกระตือรือร้น 3) ด้านความกล้าเสี่ยง 4) ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง 5) ด้านการวางแผน 6) ด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน ว่าแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสุด ซึ่งจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จทั้งในการดำเนินชีวิต เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนจนถึงความพึงพอใจในตนเอง รวมทั้งการตอบสนองความต้องการทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม ตลอดจนจนถึงการพัฒนาบุคลากรทางการพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมกีฬาต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักกีฬาโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้แก่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช 357 คน โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา 214 คน โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง 305 คน รวมทั้งหมด 876 คน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ สังกัดสถาบันการพลศึกษากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้มาโดยวิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูป ของศิริชัย กาญจนวาสี ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และดิเรก ศรีสุขโข ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ และมีความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าเฉลี่ยในระดับ ± 10 เปอร์เซ็นต์ (Sirichai Kanchanasari et. al., 2016) จากกลุ่มประชากร 876 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 255 คน ผู้วิจัยเลือกเพิ่มเป็น 300 คน จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ ระดับช่วงชั้นที่ศึกษา ประเภทกีฬาที่ฝึกซ้อมและเข้าร่วมการแข่งขัน และประสบการณ์การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา เขตภาคใต้ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความทะเยอทะยาน ด้านความกระตือรือร้น ด้านความกล้าเสี่ยง ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้านการวางแผน และด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามปลายเปิดสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้

3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬา

3.2 จัดเตรียมข้อคำถามถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬา

3.3 นำข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาพิทยานุสรณ์ จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความเชื่อมั่น

3.4 ขออนุญาตแนะนำตัวผู้วิจัย และขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ

3.5 นำหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัย เสนอผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทั้ง 3 แห่ง และรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งนัดหมายเวลาและสถานที่ขอรับแบบสอบถามคืน

3.6 นำแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ จำนวน 300 คน

3.7 เก็บรวบรวมแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ จำนวน 300 ฉบับ

3.8 เมื่อรับแบบสอบถามคืนตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว ด้วยการแจกแจงความถี่ (f) ค่าร้อยละ (%) ตามตัวแปรที่กำหนด

4.2 หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) คำนวณจากแบบสอบถาม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้

4.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ โดยการทดสอบทีแบบอิสระ (t-test Independent) และการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผล

การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ สรุปผลได้ดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบตนเอง ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.67) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน ($\bar{X} = 4.11$, SD = 0.69) และด้านความกระตือรือร้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, SD = 0.73) ส่วนด้านความทะเยอทะยาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, SD = 0.72) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. การเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ ที่มีข้อมูลส่วนตัวแตกต่างกัน พบว่า

2.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ที่มีเพศต่างกัน พบว่า โดยรวม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความทะเยอทะยาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.78) ซึ่งมากกว่าเพศหญิง ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.62) และด้านการวางแผน พบว่า เพศชาย มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.77) ซึ่งมากกว่าเพศหญิง ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.61)

2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ ที่มีระดับช่วงชั้นที่ศึกษา ประเภทกีฬาที่ฝึกซ้อมและเข้าร่วมการแข่งขันต่างกัน และประสบการณ์การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติ และนานาชาติต่างกัน พบว่าโดยรวมและรายด้านมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ อภิปรายผล ได้ดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง รองลงมา คือ ด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน และด้านความกระตือรือร้น เนื่องจากแรงจูงใจเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยเฉพาะบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองจะทำให้การกระทำทุกอย่างออกมาในทางที่ดี ซึ่งแสดงออกโดยมีความสนใจเอาใจใส่ ตั้งใจจริงที่จะปฏิบัติหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายด้วยความพากเพียร พยายาม อดทนต่ออุปสรรคใดๆ ที่ขัดข้อง เป็นผู้มีระเบียบวินัยในตัวเองและกับผู้ร่วมทีม มีการฝึกซ้อมตรงเวลา มีการวางแผนงานอย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นการฝึกฝนให้เก่งด้านกีฬาหรือในด้านอื่นๆ บุคคลที่มีความรับผิดชอบเท่านั้นที่จะประสบความสำเร็จในสิ่งที่ฝัน สอดคล้องกับ (Rangsarn Prasarsri, 2001) กล่าวว่า ผู้นำที่มีประสิทธิผลมักมีลักษณะเด่น ด้านแรงจูงใจ ซึ่งมีพลังกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่จะตอบสนองความต้องการ ด้านการยอมรับการยกย่อง และความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิตของเขา สอดคล้องกับ (Yuttakan Kaowwanna, 2009) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ สิ่งที่กำหนดทิศทางและระดับความตั้งใจที่จะกระทำในการเลือกและคงไว้ของพฤติกรรมมนุษย์ แรงจูงใจเป็นตัวกำกับพฤติกรรมที่จะให้ถอยหนีหรือเผชิญหน้าต่อสถานการณ์ต่างๆ และความตั้งใจที่จะประพฤดิหรือพยายามที่จะบรรลุตามเป้าที่ตั้งใจไว้ และแรงจูงใจในการออกกำลังกาย หมายถึงสภาวะทางจิตในการผลักดันหรือกระตุ้นให้บุคคล เกิดหรือยับยั้งพฤติกรรมการออกกำลังกายอย่างมีเป้าหมายหรือมีทิศทาง เพื่อสนองความต้องการของตน เช่นเดียวกับ (Aungkana Boonsem, 2007) สรุปความหมายของแรงจูงใจว่าเป็นการกระตุ้นหรือเร้าเพื่อช่วยให้เกิดการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จบรรลุเป้าหมาย มีแนวทางอันแน่นอน ซึ่งอาจจะเกิดจากความต้องการของตัวผู้กระทำเองหรือผู้กระทำได้รับสิ่งเร้าภายนอก การแสดงพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ ล้วนมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญ รวมถึงงานวิจัยของ (Pichet Chailead, 2005) ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักกีฬาคณะฟิสิกการตัวแทนทีมชาติไทย พบว่า นักกีฬาคณะฟิสิกการตัวแทนทีมชาติไทย มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน และด้านความกระตือรือร้นอยู่ในระดับสูง

2. การเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ ที่มีข้อมูลส่วนตัวแตกต่างกัน พบว่า

2.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ ที่มีเพศต่างกัน พบว่า โดยรวมมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความทะเยอทะยาน และด้านการวางแผนเพศชาย มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าเพศหญิง

อาจเป็นเพราะว่าเพศชายและเพศหญิงมีลักษณะและธรรมชาติที่แตกต่างกันทั้งด้านบุคลิก ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเป็นผู้มีความทะเยอทะยานสูงมีความพยายามที่จะฝึกซ้อมอย่างไม่ทอดทิ้ง และก็ต้องการให้ตนเองเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ซึ่งต่างกับเพศหญิงมักจะฝึกซ้อมและลงแข่งขันตามผู้จัดการทีม หรือผู้ฝึกสอนวางแผนให้ ซึ่งการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในแต่ละเพศมีส่วนเกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายด้วยเช่นกัน เพศชายร่างกายแข็งแรงกว่าเพศหญิง หรืออาจเป็นเพราะว่านักเรียนเพศชายได้รับการเลี้ยงดูแบบไม่เข้มงวดมากเหมือนนักเรียนเพศหญิง ดังนั้นจึงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน สอดคล้องกับ แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1961 : 1) เชื่อว่าแต่ละคนจะมีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน บางคนมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จสูง แต่บางคนมีความต้องการความสำเร็จ แรงจูงใจนี้จะมีความหรืออ่อนโยนขึ้นอยู่กับว่า บุคคลนั้นเคยมีประสบการณ์ต่อความสำเร็จมาก่อนในอดีตมากน้อยเพียงใด และคารูซานู และโรเบิร์ตส (Karussanu and Roberts, 1995 : 57) ศึกษาแรงจูงใจในกิจกรรมพลศึกษา พบว่า พัฒนาการในช่วงที่ให้นักเรียนแสดงหากมีความตั้งใจจะให้ผลดี แต่ในทางขึ้นและสาคิด การตั้งเป้าหมายทางอารมณ์ แสดงว่ามีแรงจูงใจภายในขณะที่บรรยากาศเสริมแรงจูงใจ ที่รับรู้จะแสดงประสิทธิภาพได้ การแยกแยะช่วงขึ้นและ และช่วงแสดงออกจากกันจะมีผล ต่อแรงจูงใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา เช่นเดียวกันกับ (Krisada Chulajata, 2000) ศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเทนนิส พบว่า เยาวชนหญิงและเยาวชนชายที่เล่นกีฬาเทนนิส มีแรงจูงใจในการเล่นเทนนิสต่างกัน โดยพบว่าเยาวชนหญิงที่เล่นเทนนิส มีแรงจูงใจในการเล่นเทนนิส ระดับปานกลาง 4 ด้าน และเยาวชนชายที่เล่นกีฬาเทนนิส มีแรงจูงใจในการเล่นเทนนิส ระดับปานกลาง 3 ด้าน

2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ ที่มีระดับช่วงชั้นที่ศึกษาต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้านมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่านักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ อยู่ในสภาพแวดล้อมในโรงเรียนแบบเดียวกัน มีระดับสติปัญญาใกล้เคียงกัน และอยู่ในวัยเดียวกัน มีความสัมพันธ์สนิทสนมกัน มีความคิดในเรื่องการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาคล้ายคลึงกัน คือ มีความตั้งใจ มุ่งมั่นในกีฬาที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะทำให้ตัวเองประสบความสำเร็จในกีฬาประเภทนั้นๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Pichet Chailead, 2005) ศึกษาเรื่องการศึกษาระดับสูงใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาคณิตศาสตร์ตัวแทนทีมชาติไทย พบว่า นักกีฬาคณิตศาสตร์ตัวแทนทีมชาติไทยมีระดับของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์รายด้านโดยรวมอยู่ในระดับสูงและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างชนิดกีฬามีระดับของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่ต่างกัน ชัดแจ้งกับ (Dolhathai Thongtanunam, 2010) ศึกษาให้นักกีฬาสมัครเล่นอายุระหว่าง 13-18 ปี พบว่า นักกีฬาสมัครเล่นจำนวน 10 คน มีลักษณะเป้าหมายใฝ่สัมฤทธิ์แบบมุ่งเน้นในเรื่องงานสูงและการเปรียบเทียบแข่งขันต่ำ (High Task and Low Ego) จำนวน 6 คน และมีลักษณะเป้าหมาย ใฝ่สัมฤทธิ์มุ่งเน้นในเรื่องการทำงานสูงและการเปรียบเทียบแข่งขันสูง (High Task and High Ego) ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักกีฬาที่มีระดับช่วงชั้นที่ศึกษาและอายุที่ต่างกัน มีลักษณะเป้าหมายใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน

2.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ ที่มีประเภทกีฬาที่ฝึกซ้อมและเข้าร่วมการแข่งขันต่างกัน พบว่าโดยรวมและรายด้าน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าในความคิดของนักเรียนไม่ว่าจะเป็นกีฬาประเภทบุคคลหรือประเภททีม ทุกคนก็มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้เกิดชัยชนะทำในสิ่งที่ตนเองรับผิดชอบให้ดีที่สุด เพราะเป็นสิ่งที่ตนเองถนัดและรักในสิ่งที่ทำ จึงมีความมุ่งมั่นต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เพื่อการพัฒนาและรู้สึกพึงพอใจในสิ่งที่ตนเองกระทำเพื่อต้องการที่จะประสบความสำเร็จยิ่งขึ้นไป สอดคล้องกับ วิลลิส (Willis, 1982 : 10) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการแข่งขันกับระดับของการแข่งขัน โดยให้นักกีฬาประเมินนักกีฬาในการแข่งขันพบว่า การประเมินของผู้ฝึกสอนได้ให้ทักษะนักกีฬามีความสัมพันธ์มากที่สุดกับระดับของการแข่งขันและระดับของแรงจูงใจ การประเมินตนเองของ นักกีฬาการเข้าร่วมการแข่งขันและพลังแรงจูงใจคะแนนเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการคาดเดา และพลังแรงจูงใจของนักกีฬาหญิงมีความสัมพันธ์กับผู้ฝึกสอน ทักษะและความรู้ความเข้าใจกับการแข่งขันเป็นสิ่งชี้บอกถึงระดับแรงจูงใจที่ดีที่สุดในการคาดเดาของผู้ฝึกสอนและไวท์ (White, 1990 : 155) ศึกษาลักษณะด้านเกี่ยวกับจิตวิทยาและแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาหญิงระดับมหาวิทยาลัยที่มีความสามารถสูง พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคลและการแก้ไขปัญหาทางสังคมและการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความรูสึกในทางลบ มีความสัมพันธ์ระดับสูงทั้งนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล องค์ประกอบของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬา เช่นเดียวกับ เออร์ลี (Early, 1987 : 93) ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่าง ของแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล พบว่า แรงจูงใจแตกต่างกัน ในด้านความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบ และการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขัน ชี้ให้เห็นว่าในกีฬาประเภทบุคคลมีความเข้มแต่ไม่มีในกีฬาประเภททีม และพบว่าแรงจูงใจและการปรับตัวของนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะ เพื่อพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้นจะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

2.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ ที่มีประสบการณ์การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้าน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าไม่ว่านักเรียนมีประสบการณ์ระดับไหน ต่างก็มีความคิดความปรารถนาที่จะกระทำให้สำเร็จไปด้วยดี ไม่ได้ทำงานเพียงแค่งวัล สิ่งที่น่าหวังจริงๆ คือ ให้การเล่นกีฬาหรือการร่วมแข่งขันกีฬาประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยพยายามแข่งกับเกณฑ์และมาตรฐานเป็นการสร้างความภาคภูมิใจให้กับตน สอดคล้องกับ (Termsak Kathawanich, 2003) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่จะพยายามทำกิจกรรมหนึ่งกิจกรรมใดที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ไม่ว่างานนั้นจะมีความยากลำบากหรือประสบปัญหาเล็กน้อยเพียงใดก็ตาม เพื่อความสำเร็จและความภาคภูมิใจที่จะเกิดขึ้นกับตน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากนั้น แสดงให้ทราบว่าการเล่นกีฬา การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทั้งภายในระดับภาคใต้ และระดับประเทศ นักเรียนจะต้องพัฒนาความสามารถทั้งด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจ ผู้ฝึกสอนกีฬาและบุคลากรผู้เกี่ยวข้องต้องมีการวางแผนการฝึกซ้อม โดยครอบคลุมถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นสำคัญ เพราะเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงขับเคลื่อนที่จะพัฒนาเยาวชนได้โดยเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในโครงสร้างการพัฒนากีฬาของประเทศไทย สู่ความก้าวหน้าและความเป็นเลิศ จนประสบความสำเร็จในระดับต่างๆ อันได้แก่ ระดับภาคใต้ ระดับประเทศ และระดับนานาชาติต่อไป

1.2 การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ พบว่า นักเรียนชายมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าและนักเรียนหญิง ผู้ฝึกสอนกีฬาและบุคลากรผู้เกี่ยวข้องควรนำหลักการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาใช้กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ เพื่อที่จะพัฒนาในด้านความทะเยอทะยานและด้านการวางแผนของนักเรียนหญิงและรักษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านอื่นๆ ซึ่งยังมากให้คงอยู่ต่อไป

1.3 การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ พบว่า ด้านความทะเยอทะยานและด้านการวางแผนนักเรียนชายมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าและนักเรียนหญิงนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาและบุคลากรผู้เกี่ยวข้องควรเน้นฝึกให้นักเรียนหญิงของโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้รับรู้ถึงสาเหตุและปัจจัยภายใน คือ การมีความพยายาม การแสดงออกหรือแสดงความสามารถ การสื่อสาร การยอมรับข้อตกลงร่วมกับผู้อื่นในด้านต่างๆ ระหว่างการฝึกซ้อมกีฬาและในชีวิตประจำวัน โดยเน้นการวางแผนวางแผน การตั้งเป้าหมาย ฝึกให้เป็นผู้มองการณ์ไกลและมุ่งถึงผลสำเร็จในอนาคตต่อไป

1.4 การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ ซึ่งพบว่า นักเรียนมีประสบการณ์การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติ อยู่ในระดับมากนั้น เพื่อให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนยังคงอยู่ ผู้ฝึกสอนกีฬาและบุคลากรผู้เกี่ยวข้องควรมีความรู้หรือผ่านการฝึกอบรมในด้านจิตวิทยาและนำหลักการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่อมีเทคนิคและกลยุทธ์สำหรับนักเรียนใช้สำหรับนักกีฬาที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ส่งผลให้นักกีฬาที่เข้าแข่งขันกีฬาในระดับต่างๆ ประสบความสำเร็จต่อไป

1.5 การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ พบว่า ด้านความกระตือรือร้น ด้านความกล้าเสี่ยง ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตนนั้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนอยู่ในระดับมากเช่นกัน เพื่อให้ให้นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมเชิงบวกในด้านต่างๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬานั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาและบุคลากรผู้เกี่ยวข้องควรรู้จักการสร้างสถานการณ์ หรือสภาพการฝึกซ้อมให้น่าสนใจจัดการในลักษณะที่เปลี่ยนบรรยากาศและ

สิ่งแวดล้อมให้มีหลากหลายรูปแบบ มีความสนุกสนาน ทำท่ายและคล้ายคลึงกับสถานการณ์หรือสภาพการแข่งขันจริงให้มากที่สุด ส่งผลต่อความสำเร็จในการฝึกซ้อมและมีประสบการณ์ที่ดี

1.6 การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ ซึ่งพบว่าระดับช่วงชั้นการศึกษาและประเภทกีฬาที่ฝึกซ้อมที่ต่างกัน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนไม่แตกต่างกันนั้น เพื่อเป็นไปตามจุดประสงค์ของโรงเรียนที่จะพัฒนานักเรียนสู่ความเป็นเลิศและรักษาระดับมาตรฐานให้คงไว้ ผู้ฝึกสอนกีฬาและบุคลากรผู้เกี่ยวข้องควรมีการจัดการฝึกอบรมโดยยึดหลักการแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักตนเอง ศึกษาตนเองอยู่เสมอมว่าจุดเด่นจุดด้อยตรงไหนมีความสามารถพิเศษอะไรบ้างและตั้งวัตถุประสงค์ตามความสามารถของตน ใช้ความกล้าเสี่ยง จากการทำกิจกรรมต่างๆ ในความสำเร็จปานกลาง คือ ไม่สูงเกินไปไม่ต่ำเกินไป ไม่ง่ายเกินไปหรือ ไม่ยากเกินไป และประเมินผลการการด้วยการวางแผนให้ประสบความสำเร็จจากกิจกรรมที่ทำและนำข้อมูลที่ได้นั้นย้อนกลับไปปรับปรุงด้านต่างๆ ของนักเรียนเอง

1.7 การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้ ซึ่งพบว่าโดยรวมมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากนั้น เพื่อให้ผู้ฝึกสอน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และนักเรียนเห็นแบบอย่างที่ดีในชีวิตของการเป็นนักกีฬาหรือผู้เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมกีฬาและแข่งขันกีฬาให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น โรงเรียนควรดำเนินการเชิญตัวบุคคลตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จด้านกีฬามาให้ข้อคิด ข้อเสนอแนะเป็นแนวทางต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านการเรียนควบคู่กับด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนแต่ละชนิดกีฬา เพื่อส่งเสริมความสัมฤทธิ์ผลทางการกีฬาและเพื่อวิเคราะห์ ปรับปรุงการฝึกกีฬาของผู้ฝึกสอนหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทั้ง 11 แห่ง ในประเทศไทย

2.4 ควรศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาระหว่างนักเรียนโรงเรียนกีฬาและโรงเรียนสามัญทั่วไปที่ฝึกซ้อมกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

2.5 ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาด้านการฝึกซ้อมกีฬาและการแข่งขันกีฬา

2.6 ควรศึกษาปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการกีฬาเพื่อประโยชน์ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา เพื่อพัฒนาศักยภาพทางการกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาและโรงเรียนสามัญทั่วไปที่ฝึกซ้อมกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

Reference

- Apichat anukulweat. (2005). *Eduational theory*. bangkok. (In thai)
- Aungkana Boonsem. (2007). *Motivation for Football Playing Selection of Female Athletes in the 34th Thailand University Games*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. (In thai)
- Dolhathai Thongtanunam. (2010). *The Achievement goal of amateur golfers*. Master thesis, M. Sc. (Sport Science). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. (In thai)
- Early, J. D. (1987). *Interpersonal Orientation and Motivational Differences between Team and Individual Sport Participants*. Dissertation Abstracts. MA: Stephen F Austin State University.
- Institute of Physical Education. (2008). *Sports School*. Retrieved June 10, 2016 from www.ipe.ac.th
- Karussanu, M. and Roberts, G. C. (1995). "Motivation in Physical Activity : The Role of Motivational Climate, Intrinsic Motivation, and Self - Efficacy," *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 17, 57.
- Krisda Chulajata. (2000). *Motivation upon Golf Playing Master*. Education (Physical Education) Srinakharinwirot University. Prasarnmit Campus. Bangkok. (In thai).
- McClelland., D. C. (1961). *The Achieving Society*. New Jersey : Van Nostrand.
- Pairoj Saykeaw. (2010). *Motivation for selecting to study at Sport Schools of Matthayomsuksa-1 students*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Sinakharinwirot University. (In thai)
- Pichet chailead. (2005). *The achievement motivation of disabled athletes Thai national team*. Master thesis, m. Sc. (sport science). Chonburi: graduate school, Burapha university. (In thai).
- Pichit muangnapoa. (1994). *sport psychology*. Srinakharinwirot University. bangkok. (In thai).
- Rangsan prasaersri. (2001). *the leadership*. Thanathatkanpim. bangkok. (In thai).
- Sirichai kanchanasvasri, thaweewat patthayanon,direak srisukkho. (2016). *Statistical for research*. Chulalongkorn University. Bangkok. (In thai).
- Sirinapa Sricoklam. (2013). *Motivation in Selected Study in Institute of Physical Education of the First Year Students in the Central Region in Academic Year 2012*. Master thesis, M.Ed. (Learning Management in Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. (In thai)

- Somchay Thula. (2013). *Motivation for selecting exercise activities of elderly people In rattaphum municipality in songklha province in 2013*. Master. Education (physical education) Thaksin University. Songklha. (In thai).
- Suphad thongin. (2013). *Motivation in selected study in institute of physical education*. Master. Education (physical education) Ramkhamhaeng University. Bangkok. (In thai).
- Theweat piriaphueag. (1986) *a construction of swimming*. Siambannakanpim. bangkok (In thai).
- Teerawut Promjamorn. (2013). *Motivation in Playing Football of Players Participating in 37th Satit Samakee Games*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Sinakharinwirot University. (In thai)
- Termsak Kathawanich. (2003). *General psychology*. Bangkok : SE-EDUCATION Public Company Limited
- White, M. L. (1990). *A Study of Collegiate Women Athletes Psychological Characteristics and Motivation in Sport (Women Athletes, Athletes)*. Dissertation Abstracts: University of Georgia.
- Willis, J. D. (1982). "The Relationship Between Competitive Motives and Ratings of Competitiveness," *Sociological Abstracts*. 1(4), 52 - 75.
- Yuttakan Kaowwanna. (2009). *Motivation in selecting rowing sports of rowing athletes in Thailand*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Chiang Mai: Graduate School, Chiang Mai University. (In thai)

Received : 3 July 2018

Revised : 1 August 2018

Accepted : 23 September 2018